

tíðindablaðið

Útgevni: p/f sosialurin

Fyrítaksstjóri og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)

Bláðólk: Henni Djurhuus, Dagný Joensen, Jóhann Mortensen og Jan Müller

Lýsingar: Árni Joensen

Uppseting: p/f sosialurin. Prent: p/f pressan 1981

sosialurin

Postsmoga 76,
3800 Argir,
telefon 11820

Fólkaflokkurin hevur eisini sínar minnisvarðar

oddagrein

FÓLKAFLOKSMENN eru erkvisnir, ja vanliga verða teir mettir at vera eitt sindur meira erkvisnir enn fólk og flokkar flest.

MILLUM ANNAD tola teir ikki, at norði verður við teirra fortíð, tað hava vit ofta upplivað. Nevnið nakar fortíðina hjá fólkaflokkinum fær hann eina hysteriska reaktión tey deyðu skulu hava frið o.s.fr.

TÍ UNDRAR tað eitt sindur, at Fólkaflokkurin nú fer at speireka við minnisvarðum á Tvøroyri. Vit í javnaðarflokkinum hava onga grund til at smæðast okkara fortíð. Tvørturímóti eru vit stolt av okkara fortíð og vit eiga allatiðina at ansa eftir, at vit og okkara eftirkomarar ikki gloyma hesa fortíð.

TÍ Í HESARI fortíð var tað at okkara slóðbrótarar Dam, Danbjørg, Jóan Petur, Øregaard, Palli og onnur — ein hópur av hugdjörvum kvinnum og monnum stríddust og strevaðust fyri, at hetta samfelagið skuldi gerast so liviligt sum møgulegt fyri øll. Partamenninir hjá Óla Breckmann stríddust fyrr og stríðast snøgt sagt enn fyri tí móttetta!

EFTIR TEIR standa nógvir minnisvarðar, sum Óli og Fólkaflokkurin helst vildu sloppið at rívið niður, men tað gerst ikki, tí hesir minnisvarðar eru skaptir úr einum tilfari, sum ikki forgongur: tí skrivaða orðinum! Latið okkum taka nøkur dømi:

DAGBLAÐIÐ hjá Vinnuflokkinum, sum seinni gjørdist til fólkaflokkinn — farið og lesið, hvussu teir sóu uppá nasistarnar í triátiárunum, so skulu tit síggja minnisvarðar!

DAGBLAÐIÐ Í DAG — sum fylgir einstaklingum, bólkum og

bygdum, ja, í ávisum føri hevur drivið fólk til eggina av sjálvs-morði. Ikki eiti á minnisvarði!

REYÐABÓK, sum teir í dag lukkulaiga hava gloymt! Henda varða hava vit onnur ikki gloymt. Hann stendur á bókasøvnnum og á bókahyllum runt umkring, men er tíverri uppseldur. Kanska onkur vinur Dagblaðsins, sum er raskur at geva út bókur og dugir at leggja undir seg bókafeleg kundir tikið sær av hesum.

EIN ANNAR varði er Brix-sakin. Undir hesari sak legði stavnamaður fólkaflokksins falsaði skjól fyri Føroya rætt. Engin sigur, at stavnamaðurin hevur falsað tey, men fólks tað vóru tey — tað hava vit dómt fyri og so má onkur hava falsað tey.

HESIN MINNISVARÐI stendur í rættarbókunum og verður varðveittur so leingi sum landið stendur og fer at liva langt aftan á, at myndin í Trongisvági er kámað.

TAÐÐ SIÐSTI minnisvarðin vit fara at peika á og sum stendur eftir fólkaflokkinn, er ein politiskur minnisvarði. Hann stendur í tingbókum, liggur á útvarpsbondum og stendur á teigum Dagblaðsins.

HETTAR ER minnisvarðin yvir øll tey svikabregd, sum fólkaflokkurin hevur útyrnt í politikkini frá tí hann sveik sínar veljarar í 1946. Í 52. til hann endaliga sveik í siglingarmálinum og spældi eitt livsmál føroyinga upp í hendurnar á útlendingum.

HESUM MINNISVARÐA er hóskandi at enda við, tí hann er tann, sum á mest beinrakna hátt lýsir fólkaflokkinn. Hann sigur eina søgu um svik og manglandi álit. Betrikann tann nakni sannleikin um fólkaflokkinn ikki verða lýstur.

Ísrael um orsökirnar til innrásina í Libanon

Sum lesari av blaðnum havi eg merkt mær, at Sosialurin hevur eisini roynt at lýst støðuna í tí sera ófriðaliga økinum har eysturi, har sum vit søgula og sum kristin tjóð hava so nógvr felags.

Ti er tað sjálvsagt, at føroyingar fylgja nógvr við í tí sum har fer fram.

Ít má tó vera hjá mongum at skilja alt, sum fer fram. Og tær ræðuligu hendingar um dráp og oyðilegging er mangan ófatuligt fyri okkum.

Fyri stuttum var danski uttanríkisministerin á vitjan í Ísrael, umboðandi øll londini í EF. Skal eitt mál vera lýst nøkulunda rætt, so er eisini rætt at hoyra mótpartin. Í hesum hvat Ísrael sigur um orsökirnar til innrásina í Libanon.

Undir vitjanini hjá Uffe Elleman Jensen, uttanríkisministerara segði ísraelski uttanríkisministerin í samband við innrásina í Libanon um orsökirnar — hetta petti úr røðini hjá Ísakki Shamir er soljóðandi á donskum:

lesari

Herr minister, De besøger vort land ved afslutningen af et begivenhedsrigt og betydningsfuldt år for Israel og på et kritisk tidspunkt i vor kamp for fred og sikkerhed, en kamp, som desværre ofte misforstås af vore venner i Europa.

For lidt over syv måneder siden afsluttede vi rømningen af Sinai og gav afkald på yderst vigtige strategiske og økonomiske aktiver. Det smerteligste offer var imidlertid evakueringen af de israelske borgere og landbrugere, som ved deres pionerenergi havde gjort ørkenen frugtbar. Det var en traumatisk oplevelse, som vi endnu ikke har overvundet, og som vort folk må leve med i mange år fremover. Ikke desto mindre har vi af egen fri vilje rømmet Sinai, idet vi bevidst har løbet en risiko for fredens skyld. Dette er sket i troen på, at udviklingen vil retfærdiggøre vor beslutning.

Vi har håb om at udvikle nabovennlige forbindelser med Egypten. Forhåbent-

lig vil dette første skridt vise, at de arabiske lande er rede til fred. Jeg vil gerne tilføje, herr minister, at vi værdsætter, at fire EF-lande deltager i den multinationale styrke, og vi betragter dette som et vigtigt bidrag til Camp David fredsprocessen, som vi er fast besluttet på at fortsætte.

I juni måned i år var vi nødsaget til at skride til handling for en gang for alle at betri indbyggerne i det nordlige Israel for de stadige angreb og chikanerier fra terroristernes støttepunkter i Libanon. Det var ikke i et anfald af let-sind, at vi foretog denne operation, og den blev først iværksat, efter at vi havde udtømt alle andre midler for at bringe terroristernes angreb fra Libanon til ophor. Vi har opfyldt den grundlæggende og legitime pligt, der påhviler enhver regering: Beskyttelsen af landets borgere.

Vi indledte ikke en krig mod Libanon. Vi gjorde heller ikke krav på en eneste tomme af dets område. Den måde, hvorpå den libanesiske befolkning modtog vore tropper, viser, at det libanesiske folk hilste vor in-griben velkommen.

Derved blev dette land, der havde lidt så længe, befriet for det terrorregime, som PLO havde udøvet, og for den stat i staten, som denne organisation havde oprettet. Det er vort ønske, at der oprettes et uafhængigt Libanon med en stærk centralregering, som udøver sin fulde myndighed i hele landet, og som lever i fred med Israel.

Operationen »Fred for Galilæa« har uden tvivl bidraget til opnåelsen af dette mål. Vort skridt har også gavnet den frie verden, fordi den har fjernet infrastrukturen for den internationale terrorisme, som opererede fra Beirut. Vi ønsker ikke at lade vore soldater blive i Libanon et øjeblik længere, end det er nødvendigt. Vore tropper vil blive trukket tilbage, når der er opnået enighed om en overenskomst, der ga-

ranterer Galilæas sikkerhed og sikrer, at alle udenlandske tropper bliver trukket bort.

Likvideringen af PLO's base i Libanon har forbedret udsigterne for fred i området, idet PLO's muligheder for at udøve et terrorregime over de palæstinensiske arabere i Judæa, Samaria og Gaza er blevet svækket. Vi ønsker oprigtigt at finde en ret og rimelig løsning for de palæstinensiske arabere, og vi tror, at selvstyreplanen for denne befolkning og det grundlag, der blev aftalt i Camp David aftalerne, er både rimelige og den eneste realistiske vej frem mod et fredeligt kompromis. Camp David processen er det eneste håb for fred i vort område, og vi understøtter den fuldt ud.

I en fredsproces er der ingen plads for den såkaldte PLO-organisation, som stik mod de indtryk, dens ledere forsøger at skabe, forbliver en fjende af fred, og hvis mål er Israels udslættelse. Det er vor faste tro, at støtte til denne terroristorganisation og krav om dens deltagelse i forhandlingerne kun kan skade udsigterne for fred i Mellemøsten.

Vi er fuldt ud klar over den store interesse, som Europa viser denne del af verden, og ved, at Europa oprigtigt ønsker fred og stabilitet i Mellemøsten. Vi deler dette ønske og glæder os over den stadige dialog med vore venner i EF. Denne dialog, som den er kommet til udtryk gennem Deres besøg og gennem besøg af Deres forgængere, hjælper til at fjerne misforståelser med hensyn til parternes holdning. Ensidede initiativer, som ignorerer Israels vitale interesser og dets oprigtige stræben efter fred, virker imidlertid imod deres hensigt. Israel er 34 år efter statens oprettelse og efter meget store ofre og anstrengelser stadig involveret i en kamp for at sikre sin eksistens i denne del af verden i tryghed og fred. Det er vort oprigtige håb, at vore samtaler vil føre til en forbedring af vore forbindelser med EF.

Kelduskattur

Tá skattainnkrevjingin í síni tíð varð tikin frá kommununum og lögð í hendurnar á Gjaldstovuni, vóru teir flestu kommunuformenn væl nøgdri, tí teir sluppu frá tí ónøgd, ið innkrevjing av skatti hevði við sær.

Úrslitið varð, at úti-

standandi skatturin vaks á hvørjum ári, hóast myndugleikarnir ferð eftir ferð hava verið mintir á rættin, teir tá tóku frá kommununum, og ikki hava verið forir fyri at út-ført tær skyldur, ið hesin rættur hevði við sær.

Er umleggingin av

skattaálikningini hjá teim smáu kommununum úrslit av hesum krøvum, ið frammi hava verið um innkrevjing av skatti?

Sjálur havi eg ongan-tíð verið heitur fyri keldu-skatti. Tað er ein nógvr ov-dýr umsiting hjá einum so fámendum fólki. Føroyar

hava ikki fleiri fólk enn ein kommuna í Danmark. Vit hava ikki so fáar lærdar menn, ið bæði kunnu hjálpa til við álikning og innkrevjing, lógarheimildin á hesum øki er ilagi.

Kelduskattur kemur, men, er hann nakað annað

enn, at ábyrgdin verður tryst frá einum stovni yvir á annan.

Tað eru so fá ár síðan vit fingi felagsskúlar, og tað var bara gott. Men tað eru ikki so fáar røddir frammi idag um, at so er ikki, og vilja hava børnini aftur í

bygdaskúlarnar til tey eru 14 ár.

Bara tað ikki verður tað sama við álikningini hjá teim smáu kommununum. Livst so spyrst.

Tað hevur alt ov litið verið gjørt við at krevja

Framhald á síðu 7